Poštnina plačana v gotovini

Sped. in abbon. postale - II Gruppo 70 %

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 32.000
Letna inozemstvo Lir 50.000
Letna inozemstvo, USA dol. 35
Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXIX. Štev. 23 (1952) Gorica - četrtek, 4. junija 1987 - Trst Posamezna številka Lir 700

Slovenskim volilcem v premislek

V ponedeljek 25. maja ob 20,45 je bila politična tribuna, na kateri je nastopil glasnik stranke Partito sardo d'Azione poslanec Columbu. Ker me je zanimalo, kaj bo povedal, sem oddajo poslušal. Sredi oddaje zazvoni telefon; neki moški iz Trsta mi telefonira: »Ali gledate nocojšnjo politično tribuno?«

»Da, gledam jo, ker me zanima, kaj pravijo Sardinci o sebi.«

»Saj to so komunisti,« me prekine. »In vi ste pisali v prid komunistom.«

»Ne vem, ali so komunisti, hočem le gledati do konca.«

Pogovor se je prekinil, oddaja se je nadaljevala. Iz nastopa poslanca Columbuja je bilo razumeti, da je Partito sardo d'Azione levo usmerjena stranka, ki zagovarja avtonomijo Sardinije; glede odločitve po volitvah, ali bo v parlamentu podprla zvezo strank z DC ali pa levo alternativo (PCI in drugi zavezniki) se poslanec Columbu ni izjavil.

Takšna je ideološka in politična opredeljenost stranke, s katero se je povezala SSk za prihodnje parlamentarne volitve. Isti večer je nekoliko kasneje bila oddaja na televiziji iz Tržiča (TVM); nastopila sta poslanec Rebulla in prof. Tuzzi, prvi kot kandidat DC za poslansko zbornico, drugi kot kandidat iste stranke za senat v goriškem volilnem okraju. Oba sta apelirala tudi na volilce SSk, naj volijo Krščansko demokracijo. Prof. Tuzzi je dejal: »Na Goriškem se številni volilci SSk ne strinjajo z odločitvijo stranke, ki se je povezala s sardinsko akcijsko stranko.«

To so dejstva. Na Tržaškem se vse italijanske stranke potegujejo za glasove Liste za Trst, ki na volitvah ne bo nastopila s svojimi kandidati. Zaradi tega, kot smo brali, vse stranke na Tržaškem brenkajo na nacionalistične strune, tudi DC. Na Goriškem je položaj drugačen in je drugačen že od volitev leta 1958. Goriška DC je do Slovencev dokaj naklonjena. Njeni voditelji so do slovenskih problemov dosti bolj odprti kot npr. na Tržaškem ali v videmski pokrajini. Zato se je v preteklosti že zgodilo, da Slovenska demokratska zveza na Goriškem pri parlamentarnih volitvah ni nastopila samostojno in je podprla DC, dočim se na Tržaškem kaj takega ni nikoli zgodilo. V videmski pokrajini pa je znano, da se DC nikdar ni ogrevala za narodne pravice beneških Slovencev, četudi so ti zanjo glasovali v veliki večini. Zato, če presojamo položaj z narodnega stališča, je zadržanje DC različno od pokrajine do pokrajine, vsled tega je bil tudi odnos slovenskih volilcev do te stranke različen. Verjetno bo tako tudi na volitvah 14. in 15. junija, zlasti ker Partito Sardo d'Azione ne nudi garancij, da po volitvah ne bo podprl PCI za vodstvo države. Vsak slovenski volilec naj zato v svojem srcu premisli in voli po lastni pameti in vesti, zavedajoč se, da je v demokraciji lahko vsak glas odločilen. Kaj čaka Italijo in nas z njo, če bodo zavladali levičarji s komunistično_partijo na čelu, dovolj pričajo države vzhodne Evrope in tudi FLR Jugoslavija.

GLASOVNICA ZA POSLANSKO ZBORNICO

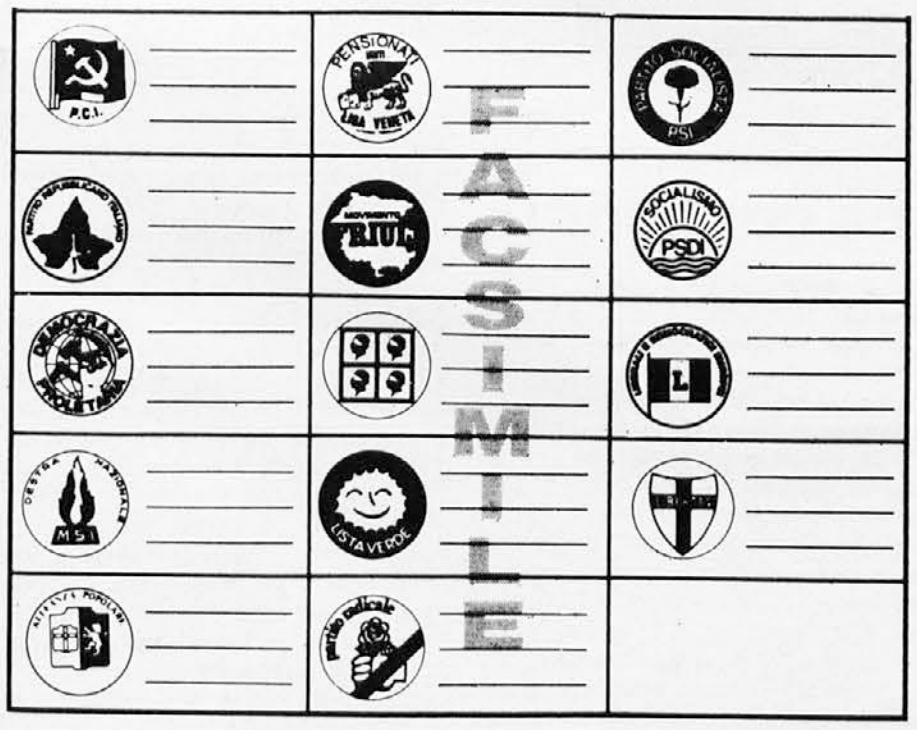

GLASOVNICA ZA SENAT

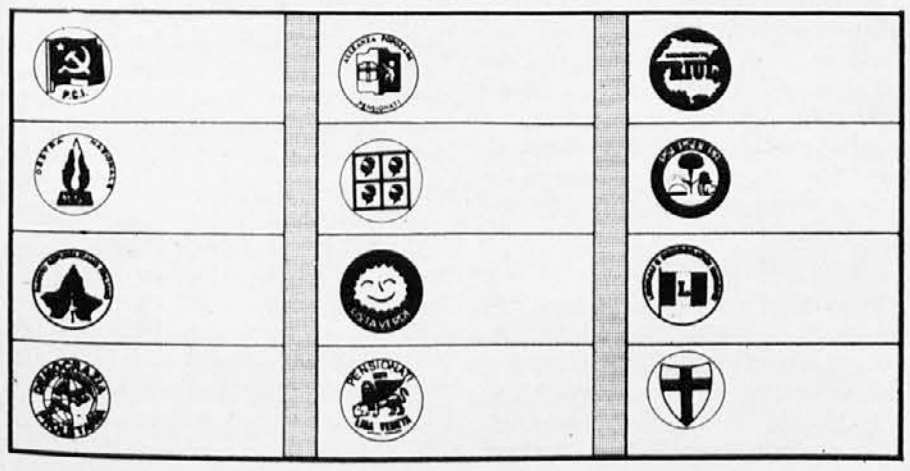

»Ljudska vojska« v socialističnih državah

Lenin je že takoj ob začetku oktobrske revolucije vpeljal v vojski politkomisarje. Marsikdo se je skupaj z menoj vpraševal, kakšno vlogo so imeli in imajo politkomisarji v vojski. Spomenka Hribar je v Novi Reviji 57 njihovo vlogo opisala v času OF in s tem tudi njih vlogo v vojski vseh komunističnih režimov.

Partija mora biti tudi avantgarda vojske. Kaj je dejansko pomenila avantgardna vloga partije v vojski in kako se je dejansko gradila, je razvidno iz mnogih dokumentov, piše Hribarjeva. Nekatere citira.

»Specifično komisarsko torišče je kadrovsko delo. V tem pogledu bo komisarjevo sodelovanje s komandantom posebno dragoceno.« Za kakšno sodelovanje gre, je razvidno iz nadaljnjega: »Pri komisarjevem individualnem delu s posameznimi partizani, vodniki, vodilnimi politdelegati, četnimi komandirji bo ta spoznal razpoložljivi kader mnogo bolje, nego ga more spoznati konmandant ali komandir. Tako bo postal odločujoči funkcionar štaba v kadrovskih vprašanjih.«

Ta vloga politkomisarja pa ne sme biti vidna, temveč prikrita, vendar dejanska. »Vaša kontrola v vojski ne sme biti formalna,« pravi dalje dokument, »ne sme imeti karakter vašega neposrednega vmešavanja v vojaške zadeve, pač pa kontrolirajte vse dihanje vojske prek partijcev.« Partijska kontrola vsega dihanja vojske mora biti vedno taka, da se to ne bo videlo, kajti partija je »prav tako na terenu tudi pri partizanih ilegalna, tako za sovražnike kot za partizane«.

Politkomisar je delegat partije v vojski. Skrbeti mora, da s politično vzgojo in pravilno izbiro podrejenih partizanskih funkcionarjev ustvari vojsko delavcev in kmetov, ki bo sposobna boriti se za zmago diktature proletariata, skratka, vojsko, ki bo brezpogojno v rokah naše partije.

Samo tista vojska, ki je brezpogojno v rokah partije, je edina zvesta narodu. Če bi ne bila v rokah partije in bi se ne borila za zmago revolucije, marveč bi se, recimo, borila samo za zmago nad okupatorjem, bi ne bila narodna vojska.

Iz navedenih misli je videti, kako so politkomisarji imeli odločujočo vlogo v partizanih in jo imajo v armadah socialističnih držav. Njih prvenstvena naloga je bila in je politična vzgoja partizanov in vojakov. Zato so bile v partizanih in so v armadi politične ure morda važnejše kot prave vojaške vaje. Kajti vojska mora ostati neizprosno v rokah partije podobno kot policija. Vendar se to ne sme kazati na zunaj. Ljudstvo in vojaki ne smejo slutiti, da zadnjo besedo v partizanih in v vojski ima politkomisar, tj. partija.

Politkomisar skrbi za politično vzgojo in pri tem izbira kader vodilnih mož v armadi. Kriterij za izbiro je vedno predanost partiji. Le kdor je bil in je predan partiji, sme upati na napredovanje v armadi in prej pri partizanih.

V Jugoslaviji se vojska imenuje »Jugoslovanska ljudska armija«. Podobno so tudi v drugih socialističnih državah vojske vedno »ljudske vojske«. V partijskem slovarju »ljudski« pomeni vedno »partijski«, ker se partija vedno enači z ljudstvom. In glavna naloga »ljudske« vojske ni, da se bori zoper zunanjega sovražnika države, temveč da se bori za ohranitev socialističnih pridobitev, za obrambo socialističnega reda.

Zato je nekaj logičnega izjava poveljnika jugoslovanske armade admirala Mamule, da bo vojska posegla, če bo potrebno braniti socialistično samoupravljanje v državi. Prav tako je nekaj logičnega poseg generala Jaruzelskega na Poljskem, ki je nastopil z vojsko, ko je postal položaj za partijo nevaren zaradi delavcev, povezanih v sindikatu Solidarnost.

Mislimo, da še vedno drži, kar je držalo na Slovenskem med zadnjo vojno: »Partizanska vojska je izrazito politična vojska, v rokah naše partije.« Vojske v socialističnih državah so izrazito »politične vojske v rokah partije«.

Prav je, da si je človek tudi v tem na jasnem. Spomenka Hribar je pomagala pojasniti bistvo nekdanje partizanske vojske in sedaj »ljudskih vojsk« socialističnih držav.

K. H.

■ Za izredno senzacijo sta poskrbela 19-letni Zahodni Nemec in njegova spremljevalka, ki sta preletela 1600 km, trikrat obletela Kremelj, potem pa pristala poleg Leninovega mavzoleja na Rdečem trgu v Moskvi. Seveda je to drzno dejanje sovjetske voditelje nemalo razburilo, saj je nezaslišano, da letala na vsej dolgi progi ni nihče prestregel. Ni čuda, da je vrhovni sovjet odstavil 75-letnega obrambnega ministra maršala Sokolova in 63-letnega načelnika protiletalske obrambe Koldunova.

■ V zaporu Potulice blizu Bydgoszsza je nastal upor, pri katerem je sodelovalo kar 1.700 jetnikov. Zaporniki so razbijali celice, sežigali žimnice in pohištvo. Uprava jetnišnice je na pomoč poklicala milico in gasilce, ki so se poslužili solzilnega plina in curkov vode. Kljub temu pa je upor trajal kar šest ur.

Narodne manjšine in njih zastave

Ustavno sodišče v Rimu je izdalo razsodbo, s katero uzakonja pravico, da narodne manjšine v Italiji smejo izobešati svoje narodne zastave tudi brez dovoljenja orožnikov. To velja tudi v primeru, da je zastava istočasno zastava kake tuje države. Seveda mora viseti tudi italijanska državna zastava. S tem je ustavno sodišče razveljavilo določilo iz leta 1929.

Do razsodbe je prišlo, ker je dr. Peter Sanzin pri tožbi zoper Stanislava Marušiča iz Štandreža ugovarjal, da 1. člen zakona 1085 iz leta 1929 ni v soglasju z ustavo, ker omejuje pravice narodne manjšine, ki so državno priznane. V Štandrežu se je namreč 25. aprila 1983 zgodilo, da je pri spomeniku padlim Stanko Marušič brez dovoljenja oblasti dal izobesiti »slovensko« zastavo. Sodnik dr. Giovanni Gagliardi je Sanzinovo argumentiranje sprejel in zastavil vprašanje ustavnemu sodišču. To je sedaj razsodilo kot smo zgoraj povedali.

»Primorski dnevnik«, ko prinaša to vest, pravi, da je šlo za »slovensko« zastavo. Ali je šlo za slovensko trobojnico z rdečo zvezdo? V tem primeru se zastavlja vprašanje, ali je takšna zastava res »slovenska« zastava. Številni Slovenci zastave z rdečo zvezdo ne sprejemajo za svojo narodno zastavo, temveč se držijo tiste, izbrane leta 1848. Toda to le mimogrede, važna je razsodba, da se smejo poleg državne razobešati tudi zastave narodnih manjšin.

Obsodba nestrpnosti v Benečiji

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je objavilo ostro obsodbo zaradi šovinističnih in huliganskih dejanj neznancev, ki so ponoči posejali ceste na Ljesah z žeblji, da bi tako pokazali svojo nestrpnost do priljubljene glasbene revije beneških Slovencev »14. senjam beneške piesmi«, ki je bila na sporedu od prejšnjega petka do nedelje.

Slovenska skupnost izraža solidarnost prirediteljem in udeležencem, pričakuje pa, da bodo oblasti izsledile narodnostne nestrpneže.

Dnevi makedonske kulture

Nekatere slovanske pravoslavne Cerkve se 24. maja spominjajo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, posebej pa še bolgarska in makedonska. Slednja je tudi letos poslala v Rim svoje posebno zastopstvo na grob sv. Cirila.

Člani makedonske delegacije so skupaj z zastopstvom jugoslovanskega veleposlaništva pri Apostolskem sedežu položili venec na grob sv. Cirila v cerkvi sv. Klemena. Nato so bili vsi pri kratkem pravoslavnem bogoslužju, ki ga je opravil makedonski pravoslavni mitropolit iz Avstralije Timotej. Ta je v nagovoru ob koncu bogoslužja v makedonskem jeziku (prebrali so ga tudi v italijanskem prevodu) predstavil verski in kulturni pomen svetih bratov za slovanske narode, zlasti še za makedonskega, in za Cerkev. Posebej je naglasil pretekla in sedanja prizadevanja makedonske pravoslavne Cerkve in njeno željo po cerkveni samostojnosti (avtokefalnosti).

Delegacija makedonske Cerkve je 22. maja obiskala tajnika za zunanje cerkvene zadeve nadškofa Silvestrinija pa tudi Tajništvo za edinost kristjanov, papeški vzhodni inštitut, slovenski in hrvaški duhovniški zavod v Rimu in še nekatere druge cerkvene ustanove.

Makedonska pravoslavna Cerkev letos ni prosila za sprejem pri papežu, da ne bi povzročila negativnih odzivov v drugih pravoslavnih Cerkvah, kot se je to zgodilo lani. Nekatere pravoslavne Cerkve, posebej pa grška, so Apostolski sedež obdolžile, da je s tem sprejemom priznal samostojnost makedonske Cerkve ter narodne meje SR Makedonije, pri tem pa naj bi se čutila oškodovana zlasti grška stran.

Križ trpljenja in upanja Slovencev

Pri splošni papeževi avdienci dne 25. maja je slovenski umetnik Oskar Kogoj poklonil sv. očetu »Križ trpljenja in upanja Slovencev«. Izdelal je pravzaprav dva primerka, enega je izročil sv. očetu, drugi bo pa v Sloveniku, kjer bo v Marijinem letu stal kot simbol, okrog katerega se bodo zbirali romarji, ki se bodo ustavili v tem zavodu. Križ je izdelan v črnem kraškem kamnu. Umetnik ga je pri splošni avdienci poklonil sv. očetu v družbi s svojo ženo Tatjano in nekaterimi italijanskimi industrijci, s katerimi sodeluje v oblikovanju sodobnega pohištva in drugih predmetov. Ti so sv. očetu v svojem imenu poklonili skulpturo iz orehovega lesa, ki predstavlja simbol miru. Kogojev križ bo prišel v vatikanske muzeje in bo tam prva umetnina slovenskega ustvarjalca. Skupaj s križem so sv. očetu izročili tudi pergament z besedilom prof. Alojza Rebule; besedilo je v latinskem in slovenskem jeziku. V slovenskem prevodu se glasi:

Iz kraškega kamna, ki so ga tisočletja v globinah prepojila z nafto v bleščečo črnino, je umetnik Oskar Kogoj izklesal ta križ, ki naj se podari v znamenje spoštovanja papežu Janezu Pavlu II.

V tem križu je hotel posebej izraziti simbol trpljenja in upanja Slovencev, razpetih v tesno soseščino štirih narodov — Italijanov, Nemcev, Madžarov in Hrvatov — v bratski zajem evropskih obzorij.

Pod umetnikovo roko se je naravna trdota kamna izgladila v nekakšno rastlinsko mehkost, tako da se mučilna naprava predstavlja v milini ukročene snovi, skoraj razpeta v četverni objem.

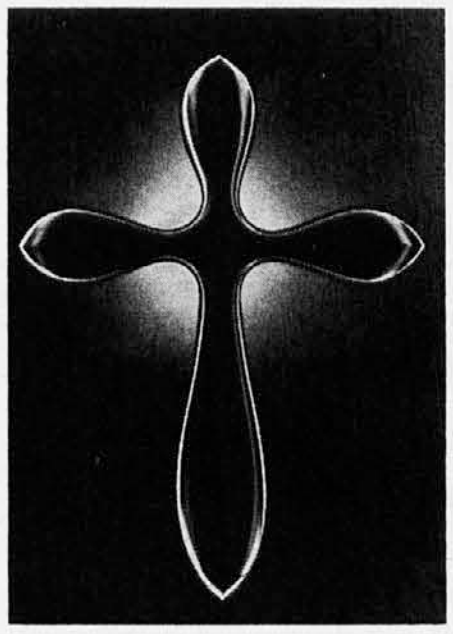

Kamen je bil izkopan v kamnolomu pri Črnem dolu, v goriški pokrajini, ob nekdanji rimski cesti Oglej-Emona.

Trst, v mesecu maju 1987

Alojz Rebula

Oskar Kogoj je še mlad slovenski umetnik, doma iz Mirna. V glavnem se posveča industrijskemu designu in kot tak sodeluje z italijanskimi industrijci. Izdal je že tudi knjigo s svojimi stvaritvami z naslovom Natura design. V Gorici imamo eno njegovo delo in sicer kip Otona Župančiča na osnovni šoli v ul. Brolo. Izdelal je tudi spominske novce za Kmečko banko ob njeni 75-letnici. Izdelani križ ima velikost 75x55 cm in je 6 cm debel.

Oratorij „Amor vincit“

Dolg in navdušen aplavz je bilo prvo zadoščenje izvajalcem oratorija »Amor vincit« v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici v petek 29. maja. Poslušalci, ki so napolnili veliko cerkev, so s svojim aplavzom želeli dati priznanje avtorju oratorija Avgustu Ipavcu, dirigentu Antonu Nanutu ter vsem nastopajočim, tj. pevcem iz Slovenije, Avstrije in Furlanije (Staranzano), pa orkestru RTV Ljubljana. Kajti iz toliko krajev so bile nastopajoče skupine. V programu piše, da sodeluje okrog 400 oseb.

Že to pove, da je oratorij množična predstava, pri kateri nastopajo zbori, solisti, orkester in še igralci, saj so se poleg petja in glasbe vrstili še igralci, ki so prikazovali različne prizore iz Jezusovega življenja: oznanjenje Marije Device, njeno pot v gore, rojstvo, pastirje, modre z Jutrovega, Jezusovo sojenje, smrt, vstajenje in na koncu epilog, romarje iz treh dežel, slovanske, germanske, romanske. Tisti, ki so videli na oltar, so lahko sledili tudi temu dramskemu dogajanju, ostali so poslušali petje in glasbo. Prizore so izvajali igralci ic Kirchschlaga na Nižjem Avstrijskem.

V Ipavčevem oratoriju je torej združeno petje, instrumentalna glasba in živa predstava. Podobno je združil izvajalce treh obmejnih dežel in priklical k sodelovanju režiserje, dirigente in organizatorje iz vseh treh držav. Saj najdemo med pokrovitelji oratorija avstrijskega predsednika Kurta Waldheima, kardinala Königa, dunajskega župana Helmuta Zilka, odbornika za šport Franza Markvicko, graškega škofa Johanna Weberja, ljubljanskega nadškofa A. Šuštarja, goriškega A. V. Bommarca; iz Gorice so še predsednik province Silvio Cumpeta, goriški župan A. Scarano ter predsednik naše dežele A. Biasutti. A. Ipavec je torej ob svojem oratoriju združil cerkvene in civilne predstavnike dežel Alpe-Adria. Slovenija, ki je pri oratoriju veliko prispevala tako finančno kot organizacijsko, pa ni bila zastopana po nobenem civilnem predstavniku.

Kaj reči o oratoriju samem? Mislim, da takih predstav ne gre ocenjevati zgolj z umetniškega stališča, ker gre za množično predstavo, pri kateri sodelujejo predvsem ljubiteljske (amaterske) skupine. Poklicni ustvarjalci so bili le orkester RTV Ljubljana in pa štirje solisti; vsi ostali nastopajoči spadajo med amaterje, med ljudi, ki pojejo in nastopajo iz veselja in ne ker bi to bil njihov poklic. Poleg tega je šlo za skupine, ki živijo daleč narazen in so se znaške skupaj le za nastope pri tem oratoriju.

V takšnih pogojih dela ni mogoče pričakovati umetniške popolnosti, so pa prepričali s svojo ljubeznijo in navdušenjem, pa tudi z nekaterimi efekti, ki so močno vplivali na poslušalce, napr. mehka glasba ob rojstvu, potres ob Jezusovi smrti. Mene osebno je najbolj prevzela stara ljudska Liepa roža, Mati božja, oh, Marija sedem žalosti. Zbor jo je pretresljivo zapel. Drugim je ugajalo kaj drugega, vsekakor je človek imel vtis, da so ljudje bili zadovoljni, saj so se še po koncertu in pozdravih ustavili v cerkvi, ko je zbor zapel še nekaj neobveznih pesmi. Oratorij je uglašen za ljudske okuse in je v tem oziru vsekakor uspel.

Še to naj povemo: besedilo je slovensko, vmes so pa tudi odlomki v latinščini, nemščini, italijanščini in celo v staroslovenščini; vedno gre za nabožne tekste.

Po predstavi so se zahvalili nadškof p. Bommarco, župan A. Scarano in Marija Ferletič v imenu organizatorjev; ta je spregovorila v slovenščini in italijanščini, nihče pa se ni znal zahvaliti v nemščini.

Oratorij so naslednji dan, v soboto popoldne ponovili v Gradcu, v nedeljo pa na Dunaju.

Končno povejmo še to, da pri oratoriju imajo svojo zaslugo tudi slovenski skavti, ki so pomagali v cerkvi pripraviti sedeže in so po koncertu stolice tudi odpeljali. Tudi takšno delo je še kako potrebno.

(r+r)

Slovenska prisotnost v volilnem boju

Ko se je Slovenska skupnost odločila, da se za parlamentarne volitve poveže z drugimi manjšinami in nastopi pod znakom Sardinske akcijske stranke, je med drugim svoj sklep utemeljila s tem, da noče biti odsotna v času živahne volivne kampanje. Želi si pridobiti novih prijateljev v parlamentu, ki bodo podprli njen boj za globalno zaščito, vendar želi istočasno že v volivni kampanji opozoriti vso italijansko javnost in vse oblasti na obstoj Slovencev, na nerešena vprašanja naše skupnosti.

Dosedanji potek volivne kampanje kaže, da je bila ta misel utemeljena. Na Tržaškem je volilni boj osredotočen na manjšinsko vprašanje. Nemogoče bi bilo, da bi bila ravno edina slovenska stranka ob strani. Tisk poroča o njenih kandidatih in programih z neko simpatijo, večkrat celo z neprikritim pozitivnim odnosom. Kandidati in člani vodstva nastopajo po radiu in televiziji.

Tu je treba zabeležiti predvsem prisotnost na vsedržavnih televizijskih omrežjih javne službe RAI. Na prvem programu je imel za koalicijo Sardinske akcijske stranke petminutni nastop nosilec poslanske kandidatne liste na Tržaškem župan Bojan Brezigar. To je bilo 27. maja. Govoril je slovensko in italijansko, kar je podčrtal tudi italijanski tisk. Naslednjega dne je spet v slovenščini in italijanščini spregovoril na drugem vsedržavnem omrežju ravnatelj Humbert Mamolo, ki kandidira za senat v okrožju Trst II. Skupno z drugimi predstavniki koalicije je oblikoval desetminutno predstavitveno oddajo.

Potem so tu deželni televizijski in radijski sporedi: tretja televizijska in radijska mreža, Radio Trst A, Radio in televizija Koper, Telequattro, Telefriuli, Teleantenna, Radio Opčine, pa seveda vrsta dnevnikov, časopisov in revij.

Razne sekcije so sklicale zbore volivcev za obrazložitev pomena manjšinskega zavezništva in programa. Do konca volivne kampanje bodo še sestanki in shodi na prostem. Nalepljeni so bili zgovorni in grafično dovršeni lepaki.

Zelo velikega pomena pa je prisotnost Slovenske skupnosti po vsem deželnem ozemlju, tudi v videmski in pordenonski pokrajini. Medtem ko pride Kanalska dolina še na vrsto, je bila 26. maja uspešna tiskovna konferenca v Čedadu. Pred tem je bil sestanek z uglednimi predstavniki beneških kulturnih društev na pobudo Teritorialnega odbora SKGZ za videmsko pokrajino, ki ga vodi prof. Viljem Černo.

Na tiskovni konferenci za slovenski in italijanski tisk v videmski pokrajini so spregovorili deželni tajnik SSk Ivo Jevnikar, član vodstva Marij Maver in pa kandidati Rafko Dolhar in Marija Češčut, ki so poudarili zavzetost SSk za reševanje problemov, ki težijo rojake v videmski pokrajini.

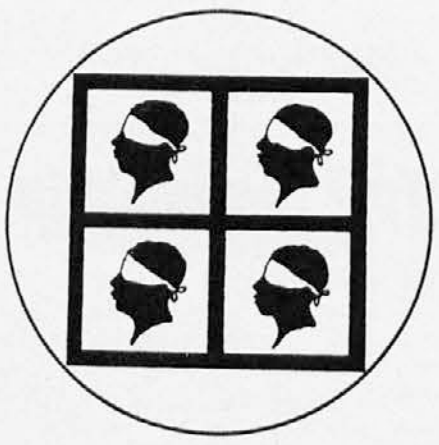

Znak, s katerim se bo predstavila Slovenska skupnost na letošnjih parlamentarnih volitvah skupaj z drugimi manjšinskimi strankami Italije

Sklepni radijski in televizijski pozivi SSk

V okviru deželnih volivnih tribun javne radiotelevizijske družbe RAI bodo imeli predstavniki Slovenske skupnosti kot člani manjšinske koalicije pod znakom Sardinske akcijske stranke naslednje nastope:

tretja mreža TV: v sredo 10. junija ob 19.40

italijanski radio: v četrtek 11. junija ob 12.10

radio Trst A: v čertek 11. junija ob 12.40

■ Odposlanstvo slovenske republiške vlade pod vodstvom Dušana Šinigoja je obiskalo deželo Tridentinsko-Južno Tirolsko ter imelo pogovore o položaju manjšin v Italiji in Jugoslaviji. V srečanju s predsednikom bocenskega pokrajinskega odbora dr. Magnagom je Šinigoj prikazal položaj manjšin znotraj Slovenije, Magnago pa je dokazal, da dobro pozna probleme slovenske manjšine v Italiji. Dejal je, da je današnji čas prežet z nacionalističnimi težnjami, zavoljo česar je težko uresničiti zahteve po celotni avtonomiji, »treba pa se je boriti do konca«.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Na Južnem Tirolskem je prišlo v zadnjih dneh do ponovnih atentatov, tako da je notranji minister Scalfaro smatral za potrebno, da gre v Bocen in na licu mesta razpravlja o nastalem položaju. Scalfaro je bil v svojih izjavah zelo umirjen. Izrazil je upanje, da bodo v kratkem rešena še viseča vprašanja v korist nemškega prebivalstva, ki je v bocenski pokrajini v večini, kar naj bi pripomoglo k varnosti na tem območju. Predsednik Južnotirolske ljudske stranke Magnago je atentate obsodil, a dodal, da so verjeno delo stranke MSI, ki ima ves interes, da se na Južnem Tirolskem napetost nadaljuje, še zlasti v tednih pred volitvami.

■ Sodišče v Trentu je obtožilo deset ljudi, inženirjev, tehnikov in projektantov, da so krivi prirodne katastrofe, ko je julija 1985 popustil jez v kraju Stava na Tridentinskem. Tedaj je izgubilo življenje 269 ljudi, predvsem turistov, ki so stanovali v bližnjih hotelih. Preiskava je ugotovila, da je bil jez površno zgrajen in premalo zavarovan. Tako je ogromna količina vode in blata v slabih desetih minutah poplavila dolino ter pokopala pod sabo ljudi, živino in hiše.

■ V Vzhodnem Berlinu so se sestale pod vodstvom sovjetskega voditelja Gorbačova članice Varšavskega pakta. Sklepni dokument ne vsebuje večjih novosti. Poudarjena je bila volja po odpravi vojne nevarnosti. Voditelji držav članic so pozvali članice Severnoatlantskega obrambnega pakta, naj sprejmejo predloge sovjetskega vodstva v zvezi z jedrsko in običajno razorožitvijo v Evropi.

■ Rašid Karame, star 66 let, po veri mohamedanski sunit, je zadnja tri leta načeloval libanonski vladi narodne enotnosti. Seveda pa je imela ta vlada le simbolični pomen, saj vladajo v Libanonu Sirci, Druzi, šiiti in še vrsta drugih vojaških skupin. Zato je pred štirimi tedni odstopil, toda predsednik države Amin Džemajel odstopa ni sprejel. Po rodu je bil iz severnega Libanona iz mesta Tripolija, kjer se je tudi kot ministrski predsednik največ zadrževal. V Bejrut, libanonsko prestolnico, je prihajal v helikopterju. In prav v njem ga doletela smrt. Med poletom je eksplodiralo razstrelivo, ki ga je morda nosil nevede v aktovki ali pa nameščeno pod njegovim sedežem. Vsekakor je pilotu, ki je bil sam ranjen, uspelo pristati v krščanskem delu Bejruta. Hudo ranjen je bil tudi notranji minister Abdulah Al Rasi. Težko je predvideti, kakšne politične posledice bo imela ta nasilna smrt za itak že tako težko prizadeto državo.

■ Krepko moralno klofuto je doživel Castrov komunistični režim na Kubi. General Rafael del Pino Diaz je s svojo štiričlansko družino na manjšem letalu pobegnil v Sev. Ameriko, kjer mu je ameriška vlada takoj podelila politično zatočišče. General je bil svoj čas poveljnik celotnega kubanskega letalstva, zadnje čase pa namestnik obrambnega ministra. Zato bo lahko marsikaj razkril, kar Castru ne bo ljubo.

»Slovence je treba odstraniti«

»Nedeljski dnevnik«, ki izhaja v Ljubljani, je objavil komentar ob pisanju beograjskega mladinskega glasila »Non«, ki je izvedlo med tamkajšnjimi srednješolci anketo o Slovencih. Odgovori so osupljivi in dajo misliti. Vsekakor za srbske mladince Slovenci ne bi smeli več obstajati. Navajamo nekaj izjav:

»Mislim, da so Slovenci politično nevarni in domišljavi. Šovinisti so in imajo se za posebneže,« se glasi eno od mnenj o narodu s severozahoda Jugoslavije.

»Postrelil bi vse tiste, ki so proti enotnosti in socializmu.« »Slovence je potrebno preprosto odstraniti: so narod zase.«

»Kako naj jih imam rad, ko pa Križaj, ki zna srbohrvaško, govori po jugoslovanski televiziji slovensko.«

»Potrebna nam je bratomorilska vojna, dokler jih ne iztrebimo.« »Občudujem njihovo organiziranost in slogo, toda ne maram njihovih fašistoidnih idej, ki lahko slabo vplivajo na mladino.«

Človek sprva ne verjame očem in mora prebrati še enkrat. Toda ne gre za kakšne straniščne napise ali za medvojne, sramotilne letake, temveč za »raziskavo«, ki jo objavlja »Non«, glasilo mladih Srbije leta 1987.

Povode za tolikšno mržnjo je mogoče slutiti: radikalne pobude slovenskih mladincev (od civilnega služenja vojaščine pa do drugačnega vrednotenja štafete mladosti) so marsikje naletele na zid nerazumevanja.

Od kod mladim takšen besednjak, se sprašuje komentator Nedeljskega dnevnika. Iz kakšnega vodnjaka pijejo nekateri tako umazano vodo? Kakšno je »razmerje sil« in iskreno prizadevanje tistih, ki so najprej poklicani, da mladim objektivno, z vseh plati pojasnjujejo sedanja dogajanja, razlagajo razmere in predloge, jih strpno in trezno analizirajo, zavračajo ali pa sprejemajo? Kakšni so vzgojitelji teh mladih, ki ne znajo razložiti, da na primer Janezov predlog še ni predlog Slovencev. Ali so po objavi mnenj dovolj glasno zazvonili zvonci v šolah za začetek pouka o strpnosti in razumevanju. In o zavračanju zlaganih, nezaslišano grozljivih mnenj, v vseh razsežnostih izredno nevarnih...

Zanimivo je, da so članek iz Nedeljskega dnevnika ponatisnile le Večernje novosti (brez komentarja), kar je pravzaprav presenetljivo, saj beograjski in drugi dopisniki zelo radi povzemajo takšne zapise iz slovenskih časopisov, ki bi utegnili zbuditi polemiko.

★

Bog enega preizkuša s srečo in drugega z nesrečo. Toda, kdo more z gotovostjo reči, kaj je za človeka varnejše oz. nevarnejše? Jaz bi trdil, da je skoraj nevarnejša — sreča. (Pisatelj Ks. Meško).

Etika in morala

Kadar govorimo o človekovem vedenju, delovanju, govorimo tudi, ali je to etično oz. moralno dobro ali slabo. Gre za dva izraza, ki je prav, da ju pravilno ločimo. Po svojem pomenu sta istovetna. Ethos v grščini pomeni običaj, navada; mos - moris pa ima v latinščini isti pomen. Zgodovina obeh pojmov je pa bolj zapletena.

Danes govorimo o etiki oz. etičnem dobrem in slabem, kadar gre za človeka, ki s svojim umom in pametjo skuša soditi, kaj je za človeka primerno oz. neprimerno, etično dobro ali slabo. Kadar govorimo o morali in moralnosti, pa se poleg zdrave pameti sklicujemo in oziramo še na božje razodetje. Vendar danes tudi katoliški moralisti namesto morala rajši rabijo izraz krščanska etika.

Krščanska etika oz. morala ima s filozofsko ali humanistično etiko skupno to, da se v marsičem nanjo naslanja in sklicuje. Saj je znan izrek: Gratia supponit naturam. To je: Milost gradi na naravi. Nič človeškega ni, kar bi ne izhajalo od Boga kot Stvarnika. Ko je Bog ustvaril svet in človeka, je zapisano v sv. Pismu: »In videl je, da je zelo dobro.«

To, kar razlikuje zgolj filozofsko-etično sodbo od versko-etične sodbe je orientacija le-te, da išče zadnje in najvišje merilo neke vrednote; v zvezi s tem tudi obveznosti človeka do Boga Stvarnika in sveta. Tu bo kristjan našel zadnji kriterij za to, kar je dobro ali slabo. Človek se mora truditi, da odkrije pravi moralni red z razumom in z vero in da se temu prilagodi. Vendar božja volja ni, da zasužnjuje človeka. »Slava božja je živi človek!« vzklika sv. Irenej.

Iz božjega razodetja v zgodovini človeštva, ki jo vernik razbira kot zgodovino odrešenja, bo črpal prvenstveni navdih, da spozna resnične vrednote in obveznosti, ki iz tega sledijo. Ta pogled pa ga ne odvezuje od raziskovanja in iskanja novih pogledov, ki jih kultura in znanost odkrivata. Vsi vemo, koliko truda je danes treba, da odgovarjamo na moralna vprašanja, ki se dvigajo iz današnjega zdravstvenega raziskovanja in snovanja, iz današnje biogenetike.

Zapletenost moralnih oz. etičnih problemov, ki jih danes zastavlja človeku biogenetika, je pa tolikšna, da nam samo razodetje ni dovolj, temveč je nujno potrebna tudi avtoriteta Cerkve, ki je in ostane Mater et Magistra, Učiteljica in Mati.

O. SIMČIČ

Slovenska birma v ZR Nemčiji

1. maja je mariborski škof dr. Franc Kramberger birmal 16 slovenskih otrok v mannheimski slovenski župniji. Birmancem in njihovim družinam se je pridružilo okrog 250 Slovencev iz Mannheima in širše okolice. Cerkev v domovini so poleg škofa zastopali še trije duhovniki. Mannheimska slovenska župnija obsega področje, ki po dolžini presega 300 km. Birmanci so se pripravljali daljši čas pod vodstvom duhovnika Stanka Gajška.

Mladi so si dali duška na koncu in zapeli ter zaigrali nekaj ritmičnih pesmi, da pokažejo, kaj zmorejo. Naj se vidi, da so zavzeti tudi za slovensko pesem. Predstavnica birmancev se je zahvalila škofu, da je prišel in jim podelil zakrament. Škof pa je zagotovil duhovno povezanost domače Cerkve s Slovenci v izseljenstvu in zdomstvu.

Slovesnosti v čast sv. Nikolaja

Italijansko obmorsko mesto Bari je od 8. do 11. maja proslavljalo 900-letnico prenosa relikvij sv. Nikolaja iz Mire v Mali Aziji v Bari. Na teh slovesnostih je papeža zastopal legat kardinal Opilio Rossi, ekumenski patriarh iz Carigrada pa je poslal mitropolita Hristosomosa Konstantinidesa, naslednika sv. Nikolaja v mirski arhiepiskopiji.

Slovesnosti so se začele s tradicionalno slikovito procesijo s kipom sv. Nikolaja na morsko obalo, kjer so kardinal Rossi, mitropolit Konstantinides in domači nadškof Magrassi skupaj blagoslovili morje, prebivalce in mesto. Svetnikov kip so nato prenesli na ladjo «Rafael Paolo», ki je nato odplula na odprto morje in tam ostala do večera. Avioni italijanskega vojnega letalstva so izvajali akrobacije v čast sv. Nikolaju.

Papežev legat je 8. maja vodil slovesno somaševanje v mestni baziliki sv. Nikolaja. Pridigal je domači nadškof Magrassi, ki je poudaril nadčasovnost svetnikovega delovanja.

9. maja pa je minilo natanko 900 let, odkar je 62 vojakov iz Barija preneslo relikvije maloazijskega škofa iz Mire v Bari, ker so jih želeli zavarovati pred nestrpnimi Seldžuki.

Sv. Nikolaj je bil škof v Miri. Je eden najbolj znanih svetnikov Vzhoda in Zahoda, k njemu pa se v stiski zatekajo popotniki in pomorščaki. UNICEF, ustanova OZN, ki skrbi za otroke, pa želi, da bi bil ta svetnik razglašen tudi za zavetnika otrok in njihovih pravic.

PODPIRAJTE »KATOLIŠKI GLAS«! DARUJTE V NJEGOV TISKOVNI SKLAD!

S TRŽAŠKEGA

Skupnost Družina Občine je obiskala Rim

V torek 12. maja smo zgodaj zjutraj odpotovali na šestdnevni izlet in romanje v Rim. Vožnja z našim kombijem je bila vseskozi prijetna, saj je vozilo dobro opremljeno za prevoz invalidov na vozičkih. Izlet smo programirali že okrog Božiča. Sklenili smo, da se popeljemo v Rim in obiščemo tam prijatelje raznih skupnosti, predvsem pa sv. očeta. Pri organizaciji nam je pomagal dobri prijatelj redovnik.

V sredo nas je na trgu Sv. Petra med drugimi invalidi sprejel sv. oče. Spregovoril je v sedmih jezikih in pozornosti je bila deležna tudi naša skupina. Sv. oče je hotel vedeti, od kod prihajamo in kam smo namenjeni. Stopil je do vsakega invalida, mu položil roko na glavo in izgovoril spodbujajoče besede.

Čeprav nam je zaradi pestrosti programa čas zelo hitro mineval, smo si vendarle ogledali vso baziliko sv. Petra in muzej v njeni notranjosti. Naslednji dan pa smo občudovali še druge zanimivosti in lepote Rima. Povsod so nas spremljali vodiči. Vreme nam je bilo naklonjeno in počutili smo se kot ena sama družina.

Omeniti moram še, da smo v Grotta Ferrati, kraju, kjer izdelujejo umetnostno keramiko, obiskali tudi skupnost, ki se ukvarja s kokošerejo, piščančerejo in zajčerejo. Tu dela in se preživlja sedemnajst oseb. Za vse, kar imajo, se morajo zahvaliti sestram, ki živijo v njihovi bližini, saj so jim odstopile zemljo, jim dale kmetijske stroje in poslopje, v katerem bivajo. Skupnost invalidov podpirajo tam še številne župnije, skavtske organizacije in pa organizacija CARITAS.

Za našo skupnost je bil izlet poučen, koristen in s hvaležnostjo se bomo vedno spomnili tistih, ki so nam bili ob strani in nam pomagali pri organizaciji.

Karel Kalc

Goriško romanje na Sv. goro

Muhasto vreme, ki nas je letos spremljalo cel mesec maj, je zadnji dan maja prišlo k pameti in romarji, ki so popoldne priromali na Sv. goro, so bili lahko zadovoljni, ker niso bili potrebni ne dežniki ne dežni plašči. Čeprav je nedeljsko romanje bilo na hitro pripravljeno, je vendarle uspelo, saj je k Mariji na Sv. goro prišlo prav čedno število romarjev iz Gorice in tudi iz nekaterih furlanskih vasi. Povečini so prišli s Prevala peš, drugi so se pripeljali z avtomobili. Vsi ti so bili zadovoljni, ker je letos cesta bolje vzdrževana kot prejšnja leta. Seveda smo pa vsi radovedni, kdaj bo cesta tudi asfaltirana. Obljubljajo, da bo prihodnje leto, vendar bomo to šele videli.

Ob 16. uri je k oltarju pristopil nadškof p. Bommarco skupaj s 14 duhovniki; nekaj duhovnikov je pa ostalo v cerkvi. Med mašo je bilo ljudsko petje tako v italijanskem kot v slovenskem jeziku, četudi je Slovencev bilo precej manj kot Italijanov. G. nadškof je med mašo spregovoril najprej v italijanščini in se med drugim zahvalil oo. frančiškanom, ki varujejo to Marijino svetišče. Omenil je tudi začetek Marijinega leta, saj je bilo nedeljsko romanje uvod v slavja, ki bodo vse leto od prihodnjih binkošti dalje. Po italijanskem delu pridige je g. nadškof spregovoril tudi v slovenščini. Ljudsko petje je bilo prav čedno in mogočno. Tudi italijanski verniki se počasi uvajajo v ljudsko cerkveno petje in ne več v samo latinsko.

Slovenskih romarjev je bilo v nedeljo manj, ker bomo v oktobru imeli svoje lastno romanje na Sv. goro.

Navodila za spremembo poitalijančenih priimkov in imen

(Povzetek govora R. Frandoliča v Kulturnem domu v Gorici 28. maja letos).

»Ste vi Sardoč?«

»Kaj bi želeli, klicali ste me,« sem rekel.

»Tukaj vas čaka pismo,« pravi uradnik, »samo podpisati morate.«

»Kako naj podpišem, če sploh ne vem, za kaj gre?«

»Sami boste videli, da nimate kaj ugovorjati.«

Ko sem pismo odprl, sem zvedel, da so mi priimek Sardoč spremenili v Sardo. Zame je bila to velikanska žalitev, ker mislim, da je ime za pametnega človeka izraz njegove duše. Vzel sem dekret in šel domov, a dva dni sem požiral grenko pilulo...« (Iz knjige D. Sardoča, Tigrova sled, str. 97).

To se je dogajalo v času fašizma. Na osnovi prefektovih dekretov so sistematično spreminjali slovenske priimke v italijansko obliko, da bi bila asimilacija tudi v anagrafskem pogledu bolj popolna.

Ker smo se tega smešnega in naravnost žaljivega stanja zavedeli v Mladinski sekciji SSk, smo se na eni naših sej zmenili, da bomo nekaj koristnega storili za naše slovenske ljudi. Marsikomu leži, da bi si spremenil ime iz popačene italijanske ponaredbe. Ker se postavlja s tem v ospredje tudi vprašanje globalnega zaščitnega zakona, je ta zamisel še bolj aktualna. Najboljša zaščita je samozaščita, tj. postopno uveljavljanje slovenskega jezika na vseh področjih, kjer je to mogoče.

Danes je mogoče posloveniti lastni priimek po zakoniti poti. Mogoče je torej preklicati nesramno upravno prakso, ki jo je uveljavljal fašizem v svoji totalni in načrtni raznarodovalni težnji. Brez katerih koli pomislekov in težav, razen tistih, ki so izrazito tehničnega značaja in nas obvezujejo, da vpišemo slovensko različico priimka tam, kjer je to potrebno, si lahko spremenimo ime in priimek.

Če se štejemo za narodno zavedne in enakopravne državljane, se nam to dejanje postavlja skoro kot moralni imperativ.

Naj še dodamo, da imata za to pobudo zasluge Damjan Terpin in Andrej Berdon s svojo strokovnostjo in pravnim znanjem. Pohvala gre tudi Aleksandri Kosič, ki se je potrudila za prepis in tehnični del te brošure.

Nastop gojencev goriške glasbene šole

Utrdila se je navada, da gojenci glasbenih šol nastopijo pred javnostjo ob koncu šolskega leta. Tako so gojenci goriške glasbene šole imeli svoj nastop v Katoliškem domu v četrtek 20. maja.

Ravnatelj te šole prof. Silvan Kerševan je v uvodni besedi omenil, da je v preteklem šolskem letu obiskovalo šolo 50 gojencev od najmlanjših do onih, ki obiskujejo 4. letnik klavirja; profesorjev za razne instrumente je pa bilo deset. Pouk se je vršil v glavnem na Placuti. Poleg instrumentov so se gojenci učili tudi teorije in se vadili v zborovskem petju. Vsled tega smo ob njihovem nastopu slišali ne samo instrumente od klavirja mimo harmonike, kitare in kljunaste flavte tudi zbor, ki je prijetno presenetil s svojim preciznim petjem in ubranimi glasovi. Škoda, da ne nastopa tudi izven šole.

V Katoliškem domu je nastopilo 40 gojencev, ki so pokazali, kaj so se med letom naučili. Pri nekaterih je šlo za prve korake v klavirju in kitari, pri drugih se je pa poznal zelo dober napredek in jih je bilo prijetno poslušati. Številni starši in prijatelji otrok, ki so se večera udeležili, so bili gotovo zadovoljni ne samo zato, ker je njihov otrok nastopil, temveč še bolj, ker so bili vidni uspehi glasbenega pouka. Uspeh pouka je bil npr. nastop kvarteta kljunastih flavt ali štiriročno igranje na klavir in duo harmonik. Glasbena šola je med letom beležila tudi izreden uspeh, ko je njen gojenec Miran Devetak nastopil v Sloveniji na tekmovanju in dosegel drugo mesto med najboljšimi.

Ob tem poročilu menimo, da je prav, če povemo, da je šola dolžna hvaležnosti tudi prof. Kerševanu, ki se celo leto posveča njenemu delu in organizaciji.

Priznanje štandreški dramski skupini

Na 30. jubilejnem srečanju gledaliških skupin Slovenije, ki je bilo v Titovem Velenju od 28. do 30. maja, je dramska skupina PD Štandrež prejela visoko priznanje in sicer Linhartovo listino, ki so jo letos prvič podelili gledališkim skupinam za dolgoletno in uspešno delo na področju gledališkega ljubiteljstva.

Linhartovo listino so prejeli še Šentjakobsko gledališče iz Ljubljane, gledališče z Jesenic in KD Zarja iz Trbovelj. Listino, ki jo podeljujeta Zveza kulturnih organizacij Slovenije in Združenje gledaliških skupin Slovenije, je štandreškemu društvu izročil predsednik Janez Karlin.

V utemeljitvi priznanja je rečeno, da jo je štandreška dramska skupina zaslužila z dvaindvajsetletnim neprekinjenim delovanjem, s številnimi premierami, nastopi, s stalnim kvalitetnim naraščanjem in z ohranjevanjem in utrjevanjem gledališkega sporočila in slovenske besede v zamejskem prostoru.

Sovodnje

Po dvomesečnem premoru se je v petek 29. maja spet sestal občinski svet ter odobril prošnjo na Deželo za prispevek dveh milijonov lir za izvajanje dvojezičnosti. Kot je praksa, nudijo deželni organi od predlagane vsote le 25 %. Podžupan je svetovalce seznanil, da je uprava začasno najela uradnico, ki je vešča knjigovodskega dela in je že zaposlena na občini Romans. Njena naloga naj bi bila, da vklopi občinsko knjigovodstvo v računalniški center.

Večen problem občinskih uprav je tudi smetarska služba. Zakon predvideva, da morajo občani za stroške prispevati 40 %. V Sovodnjah pa so lani občani krili od 33 milijonov stroškov kar 29 milijonov. Podžupan je dejal, da količina smeti vedno bolj narašča. Občinska uprava namerava vsem uporabnikom poslati posebne pole, na katerih bodo morali navesti površino svojega zemljišča, kajti navedbe nekaterih se zdijo malo verodostojne. Na predlog, naj se poveča vse za 10 %, je načelnik svetovalske skupine SSk Černic izrekel svoje nasprotovanje, saj bi to pomenilo naprtiti občanom celoten strošek za smetarsko službo. Zato so se svetovalci SSk ob tem predlogu vzdržali.

Ob tajnem glasovanju je bil soglasno sprejet sklep, da so domačemu inženirju Ivanu Tomasiju (Tomsiču) poveri načrtovanje in vodstvo del pri izgradnji prepotrebne garaže za občinska vozila pri Kodermačevi hiši v Sovodnjah. Celotni strošek naj bi bil 112 milijonov lir. Svet je tudi pristal na skrčenje dodeljene površine za postavitev spomenika padlim v Rupi. Zaradi varnosti (?) prometa in takozvanih (!) služnostnih prehodov se je površina za spomenik zožila od prvotnih 86 kv. metrov na 56. Nadalje je svet odobril dodelitev treh zazidalnih enot v obrtniški coni v Malniščah (Rubije) domačemu kovinarskemu podjetju Franc Čaudek, ki se je pred kratkim izselilo iz goriškega industrijskega območja v prenovljene prostore bivše papirnice LA.CE. GO. Pri tem naj bi zaposlil deset oseb.

Programsko poročilo proračuna za leto 1987 je podal podžupan Klemše. V načrtu je več pomembnih posegov: izgradnja občinske garaže, asfaltiranje cest v Rupi in na Peči ter izgradnja tretjega dela odplačnega omrežja. Pri tem država dopušča zadolžitev do 200 milijonov lir.

V točki »razno« je Marija Češčut (SSk) omenila natečaje za začasno zaposlitev, B. Černic (SSk) pa je opozoril na neke nedostatke v osnovni šoli v Sovodnjah. Župan je s svoje strani seznanil svetovalce, da bo te dni začela delovati skupina desetih oseb ob vodstvu tehnika, ki je bila sestavljena na osnovi zakona o zaposlovanju brezposelnih. Čistila bo ceste in podobno.

R. D.

PRISPEVAJTE ZA NOVO TELOVADNICO V GORICI! S TEM POMAGATE OHRANITI NAŠ ROD ZA PRIHODNJE TISOČLETJE.

Srednja šola »Ivan Trinko« v Gorici

V okviru Mladinskih iger 1981 so se dijaki moške ekipe enotne Srednje šole »Ivan Trinko« iz Gorice zopet kvalificirali za državne končne tekme v odbojki.

Potem, ko so v začetku maja premagali v Gorici predstavništva iz Trsta, Vidma in Pordenona ter postali tako deželni prvaki Furlanije-Julijske krajine, so odšli prejšnji teden v Rovigo in se tam pomerili s predstavniki ostalih dežel severne Italije.

Tudi letos kot že lani, bodo skupaj z ekipo iz Mark zastopali severno Italijo na končnih državnih tekmah, ki bodo jeseni v Rimu.

Mladim igralcem in njihovemu trenerju prof. Kodriču čestitamo za uspeh in želimo, da bi se častno odrezali tudi v končnem nastopu in s tem dokazali, da naša šola v ničemer ne zaostaja za enakimi šolami v državi.

Ob tej priložnosti naj še povemo, da se na Srednji šoli Trinko ne goji uspešno le športno delovanje, pač pa tudi marsikatera druga dejavnost, ki bogati in pripomore h kulturni rasti učencev, ki obiskujejo to šolo. Že več let se uspešno nam ob koncu leta predstavi mladinski šolski zbor, ki ga mimo vseh težav, z veliko požrtvovalnostjo, ljubeznijo in ne navsezadnje z izredno strokovnostjo vodi prof. Jericijo. Tudi letos se bo ta zbor udeležil revije šolskih mladinskih pevskih zborov dežele Furlanije-Julijske krajine, ki bo v Codroipu 4. junija. Tudi njemu želimo, da bi kot vedno častno ponesel v javnost ime naše šole in lepoto naše pesmi.

Gojenje ljubezni do materinega jezika in do lepote pisane slovenske besede najde na šoli v okviru raznih dejavnosti častno mesto. Vsako leto spodbujajo dijake razni mentorji k lepemu branju. V šoli se je v ta namen vpeljala tradicija nagrajevanja dijakov, ki so se med letom najbolj izkazali in prebrali največje število slovenskih knjig. Ti dijaki bodo tudi letos, zadnji dan pouka, prejeli značko, na kateri je vrezana podoba buditelja beneških Slovencev, po katerem nosi ime naša šola.

Dijakinja Mara Gergolet se je uvrstila med najboljše zamejske učence, ki so tekmovali za Cankarjevo nagrado najprej v Trstu in nato z vrstniki cele Slovenije na Ravnah na Koroškem. Za to lepo priznanje čestitamo učenki in njeni profesorici Lučani Budal, ki je njo in še nekaj drugih sošolcev pripravila za to tekmovanje.

— r

Spominska sv. maša v bivši Rižarni

Sv. maša v Rižarni v Trstu bo prihodnjo nedeljo 7. junija ob 17. uri. Daroval jo bo dr. Kazimir Humar. Udeležimo se je radi in v velikem številu, saj jo bomo darovali za vse tiste naše brate in sestre, ki so se borili, ne le za svoje, ampak tudi za naše pravice in ki se jih verjetno nihče več ne spominja v molitvah.

Opčine

Koncert Marijinih pesmi ob zaključku šmarnic je že dolgoletna tradicija na Opčinah. Prireja ga domači pevski zbor. Letos so se predstavile tri skupine: dekliški zbor »Vesela pomlad«, barkovljanski zbor »Milan Pertot« ter organizatorji.

Najprej je nastopil dekliški zbor, ki je podal pester šopek Marijinih pesmi z izredno disciplineranostjo in intonančno enotnostjo.

Sledil je nastop barkovljanskega zbora, ki je v petih letih pod vodstvom nadarjene in odločne dirigentke Aleksandre Pertot stopil v ospredje med tržaškimi skupinami. Že spored je bil posrečen: Ave Marija petih različnih avtorjev od gregorijanskega bisera, mimo Arcadelta, Mozarta do sodobnih Corala in Cossetta. Ti različni avtorji so bili podani s tako vestnostjo, da lahko rabimo izraz: brezhibnost. Ob toliki polifoniji in neštetih slogih raznih dob ostaja gregorijanski izraz še vedno višek vokalne glasbe in še vedno prava poslastica za današnjega glasbenika, zlasti če je podan z vestnostjo, kakor je prišla do izraza na tem koncertu. Upamo, da bo ta pevska skupina še nadalje gojila gregorijansko petje in z njim nastopala, saj je to v našem glasbenem svetu prava redkost.

Nastop je zaključil domači zbor, ki se je predstavil v glavnem z ljudskimi Marijinimi pesmimi. Tudi ta zbor je skrbno izšolan, izredno dober in se bo še dvignil, kadar bodo moški glasovi prišli do večje disciplineranosti ter večje spojitve s svojim dirigentom.

Pevci so zaključili večer z Mavovo »Mati moja, venec pletem«. Solo je pela Marta Fabris-Malalan.

Med pevskimi točkami je openska mladina recitirala vrsto Marijinih pesmi Ljubke Šorlijeve, posamezne dele pa je povezovala Nataša Sosič-Fabjan.

Dušan Jakomin

Tržaški škof za Marijino leto

V svojem pismu opozarja g. škof, da se tudi tržaška Cerkev podaja na pot Marijinega leta, zlasti še, ker bo na Tržaškem v postnem času 1989 sveti misijon. Marijino leto bo najboljša priprava na ta misijon, ki bo čas molitve in pokore, premišljevanja in dela. Za Marijino leto zelo priporoča molitev rožnega venca po družinah.

V tem letu bo možnost prejeti popoln odpustek pod znanimi pogoji v naslednjih cerkvah: stolnica sv. Justa, svetišče Marije, Matere in Kraljice na Vejni, Marijini svetišči v Starih Miljah in na Repentabru. Popoln odpustek je tudi povezan z občestveno molitvijo rožnega venca v katerikoli cerkvi.

G. škof bo v soboto 6. junija ob 18. uri na Vejni, da se bo pridružil v molitvi rožnega venca s svetim očetom, ki ga bo ta molil v rimski cerkvi S. Maria Maggiore.

V soboto 6. junija bo na Vejni tudi srečanje mladih, ki se bodo ob 20.30 udeležili v svetišču binkoštnega bedenja. Ob koncu bodo mladi od škofa prejeli dokument o pastorali med mladimi v Trstu.

30 let Slovenskega kulturnega kluba

Letos poteka že 30 let, odkar je bil ustanovljen Slovenski kulturni klub, to je klub višješolcev in akademikov, ki ima vsako soboto na svojem sedežu v ul. Donizetti 3 sestanke, predavanja, okrogle mize, razna srečanja, pa tudi družabnosti in zabave. Klub je nastal jeseni leta 1956 na pobudo prof. Jožeta Peterlina in nekaterih takratnih maturantov. Od takrat neprekinjeno deluje in pomaga oblikovati mlade, ki vanj zahajajo, v zavedne in aktivne člane slovenske skupnosti.

Ob 30-letnici ustanovitve pripravlja Slovenski kulturni klub prisrčno proslavo, na katero vabi vse nekdanje člane, prijatelje in znance. Na proslavi, ki bo v soboto 6. junija ob 20. uri, bo nastopil Tržaški mešani zbor pod vodstvom Tomaža Simčiča. Poleg tega bodo člani kluba prebrali nekaj šaljivih in razmišljujočih spominov nekdanjih klubovcev. Za to priložnost pripravljajo klubovci tudi bogato fotografsko razstavo, ki osvetljuje tridesetletno delo. Proslavi bo sledila zakuska. Vsi, nekdanji in sedanji klubovci, ste torej toplo vabljeni na to proslavo.

Sv. birma v Rojanu

V soboto 30. maja ob štirih popoldne je bila v rojanski cerkvi birma za slovenske otroke iz mesta. Vseh je bilo 44. Večje skupine birmancev so bile iz Milj in Žavelj, od Sv. Jakoba, Rojana, manjše iz drugih mestnih župnij. Birmance je spremljalo veliko staršev, sorodnikov, znancev in prijateljev. Ob g. škofu sta bila škofov vikar dr. Lojze Škerl in p. Bogomir Srebot.

Po evangeliju je g. škof razložil pomen sv. birme za birmance, za starše in botre ter za celo župnijsko skupnost. Birmanci so pogumno in odločno obnovili krstne obljube. Pred darovanjem so izročili g. škofu svoj dar ze misijonsko župnijo v Keniji, za katero skrbi tržaška škofija. Sv. obhajilo so prejeli pod obema podobama.

Po sv. maši pa so se zbrali na oltarnih stopnicah s škofom v sredi za skupno slikanje. Številni fotografi-amaterji so prišli na svoj račun. Nato so se slikali še posamezni ob škofu.

Zahvaljujem se cerkvenim pevcem, ki so iz izbranimi pesmimi sodelovali pri slovesnosti. Hvala dekletom in ženam, ki so zelo okusno okrasile cerkev. Prvič se je zgodilo, da je bila skupna birma otrok iz mesta v soboto. Po udeležbi v cerkvi bi si upal soditi, da izbira ni bila slaba.

Preteklo leto je bil spremenjen in predelan prezbiterij v cerkvi. Odstranili so nepotrebno obhajilno mizo in pomaknili oltar bliže ljudstvu. Pred oltarjem je nastal obširen prostor, ki omogoča spremljanje vsega, kar se godi pri oltarju. Zadnja revija Marijinih pesmi in sobotna birma sta pokazali, kako koristne so bile spremembe.

Stanko Zorko

6. praznik mladih pevcev Vesele pomladi na Opčinah

Tudi letošnje pevsko leto se nagiba h koncu. Bilo je razgibano in pestro glede na številne nastope na pevskih revijah in na gostovanja pri sorodnih društvih in zborih.

Nekaj dogodkov je še posebno obeležilo letošnje bogato in uspešno pevsko delovanje. Naj tu omenim predvsem uspeh dekliške skupine MPZ Vesela pomlad, ki se je na 21. vsedržavnem pevskem natečaju Trofei Città della Vittoria v Vittoriu Venetu uvrstila na odlično tretje mesto v kategoriji ženskih zborov.

Pomembno je bilo tudi sodelovanje MPZ Vesela pomlad pri pripravi plošče Najlepši čas mladosti čas s posnetki najboljših mladinskih zborov Primorske. Tu je naš zbor zastopan s pesmijo Maksa Simončiča in Ubalda Vrabca Mladini. Najlepša skupna doživetja pa je pevcem mladinskega zbora prineslo gostovanje pri slovenskih rojakih na Švedskem.

Kot je že običajno, se bodo openski pevci poslovili od svojih zvestih poslušalcev in prijateljev na Prazniku mladih pevcev 6. in 7. junija v Finžgarjevem domu na Opčinah. Za sobotni večer so povabili v goste zbore Glasbene matice iz Trsta, ki se bodo predstavili s celovečernim koncertom.

V nedeljo popoldne pa se bo s pričetkom ob 16. uri vršila kulturno-zabavna prireditev na prostem, v prijetnem okolju parka Finžgarjevega doma. Oblikovali jo bodo OPZ in MPZ Vesela pomlad, MPZ Zvonček z Repentabra, ansambla Zvezde in Taims ter priznani celjski čarodej Jani Jošovc, dobitnik nagrade grand prix na 4. mednarodnem srečanju čarodejev Magija 87 v ljubljanskem Cankarjevem domu, kjer je navdušil tako občinstvo kot žirijo.

Majda Daneu

20 let zagrebške Karitas

V dvorani »Vijenac« na Kaptolu v Zagrebu so 25. aprila slovesno praznovali 20-letnico obstoja dobrodelne organizacije Karitas. Vodi jo Jelena Brajša, deluje pa kot podružnica mednarodne istoimenske dobrodelne ustanove. Slovesnega jubileja so se udeležili predstavniki mednarodne Caritas in dobrotniki iz številnih evropskih držav, precejšnje pa je bilo tudi zastopstvo domače Cerkve. Med gosti je bil tudi ljubljanski nadškof Šuštar, nekdanji dolgoletni sodelavec mednarodne Caritas. V Zagrebu je na proslavi predaval o dobrodelnem delu v duhu Jezusa Kristusa, evangeljskih načel in cerkvene prakse.

Zagrebška Karitas skrbi predvsem za zapuščene otroke, nezaželene dojenčke, osamljene invalide in druge prizadete osebe.

PLANIKA št. 7

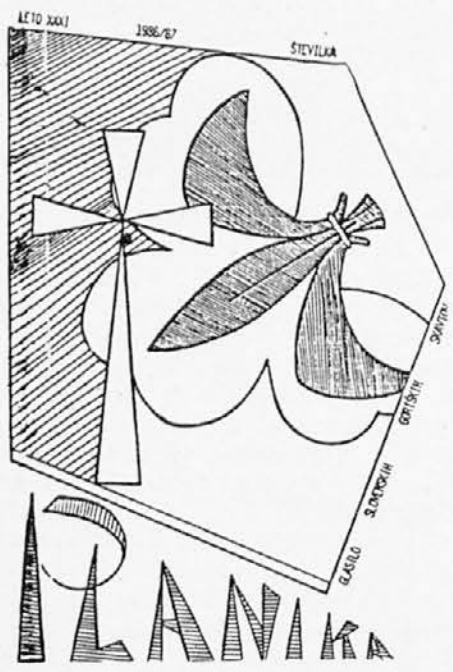

Sedma in obenem uradno zadnja letošnja številka »Planike« nas v uvodniku spominja, kolikšen pomen ima skavtska obljuba v našem vsakdanjem življenju. Duhovna stran je tokrat posvečena mislim za vsak dan, ki so podane na šaljiv, a pomenljiv način. Na tretji strani zasledimo zanimive ugovore, na katere prav tako zanimivo odgovarjajo nekateri člani skavtske družine.

V Doberdobu deluje že od vsega začetka tudi skupina volčičev in veveric, ki se nam tokrat priljudno predstavijo. Potrebno je tudi omeniti razmišljujoča članka z naslovoma: Vsak človek je svet zase: vsak po svoje občuti in doživlja in Vse manj je (dobrih) voditeljev.

Na sedmi strani so se nam oglasili tudi letošnji novinci, ki pišejo o vstopnih izpitih. Večjo pozornost smo v tej številki Planike posvetili ljubljanskemu molitvenemu srečanju, ki je potekal prve dni maja. S predstavitvijo vodov Pum in Medvedov ter z zabavno stranjo se zaključi ta številka Planike.

V imenu uredniškega odbora se posebno z veseljem zahvalim vsem dopisnikom, bralcem, dobrotnikom in tehničnim pomočnikom ter vsem, ki ste na katerikoli način pripomogli, da je notranje glasilo slovenskih goriških skavtov redno izhajalo.

Delavni Medved

Lep začetek Praznika špargljev v Štandrežu

Dekleta štandreške baletne in ritmične skupine so v nedeljo 31. maja odprle program Praznika špargljev, ki se je sicer začel s prosto zabavo že prejšnji sobotni večer.

Program, ki ga je baletna skupina oblikovala, je obsegal več točk, v katerih so nastopile najprej najmlajše in sicer z baletom »Fantastična trgovina« na Rossinijevo glasbo, nato večja dekleta s točko, poimenovano »Pon-pon dekleta«, zaključni balet pa je bil iz Bizetove opere »Carmen«.

Na cementni ploščadi, ki so jo prirediteli, člani PD Štandrež letos obnovili, smo lahko občudovali najprej zelo nežne gibe najmlajših, nato pa v zadnjem baletu zelo razgibano podajanje. Tudi kostumi, bi so bili zelo skrbno izdelani, so prispevali, da je bil celotni prikaz raznih točk prijeten, prisrčen in je navdušil prisotne.

Da na Goriškem uspešno deluje taka skupina, gre v prvi vrsti zasluga prof. Nataši Sirk, ki skupino vadi že več let. V priznanje in zahvalo so ji dekleta poklonila izbran šopek cvetja.

V popoldanskih urah je bil slikarski ex tempore za otroke vrtcev, osnovnih šol ter dijake srednjih šol. Nagrajevanje zmagovalcev bo v nedeljo 7. junija na prireditvenem prostoru. Razgibano igranje ansambla »Prijatelji« in odlični špargelji ter domača jedila in pijača so pripomogli, da se je družabnost veselo nadaljevala pozno v noč.

Praznik špargljev se bo nadaljeval v soboto 6. in nedeljo 7. junija. V nedeljo bo nastopil štandreški mladinski zbor, mešani zbor Rupa-Peč ter domača dramska skupina z igro »Človeška pamet«.

IZŠLA JE »MLADIKA« ŠT. 4

Učenci in učiteljstvo

OŠ »Otona Župančiča«

vabijo na

PRIREDITEV za Sklad Mitja Čuk

ki bo v petek **5. junija ob 20. uri** v Katoliškem domu v Gorici.

Nastopajo osnovnošolski otroci z igrico in petjem; sodelujejo tudi otroci iz otroškega vrtca iz ulice Brolo.

Vsi prisrčno vabljeni. Pridite, ne bo vam žal!

Šport

V prvenstvu Under 14 Olympia pokrajinski prvak

VAL NAŠ PRAPOR 1 : 2

(11 : 15, 10 : 15, 18 : 16)

Olympia: D. Dorni (kap.), M. Bellomi, J. Terpin, D. Braini, S. Kosič, M. Čotar, Marko Gus, M. Lutman,

Tekma je bila zelo važna za obe moštvi, saj je odločala o celotnem prvenstvu. Igralci Olympie so srečanje začeli takoj odločno in že v prvem setu nadvladali nasprotnika. Drugi set je bil najlepši in zelo borben. Val je že vodil z 10 : 3. Tedaj je prišla na dan vsa borbenost Olympie in volja do zmage. S točnimi servisi M. Lutmana in z odlično obrambo so plavi nadoknadili zamujene točke in set dobili. V tretjem setu so naši fante popustili in le za dve točki razlike izgubili niz.

Sedaj bodo zmagovalci branili slovenske barve na deželnem prvenstvu. Zasluga gre vsem dečkom Olympie, saj so vseskozi skrbno vadili pod vodstvom trenerja Metoda Tušarja. Deželno prvenstvo bo to nedeljo 7. junija. Naši bodo odigrali prvo tekmo proti ekipi iz Trsta v Štandrežu ob 9.30. Nato se bodo pomerili v Sovodnjah proti moštvu iz Vidma. Popoldne bodo odigrali še zadnjo tekmo in sicer ob 16. uri proti ekipi iz Pordenona.

S.K.P.D. »F. B. SEDEJ« - ŽUPNIJA SV. FLORJANA IN MARIJE POMOČNICE

vabita na

KONCERT CERKVENIH PESMI

ki ga bo izvajal mešani zbor »FRANČIŠEK B. SEDEJ« iz Števerjana

Dirigent: Tomaž Tozon

Nedelja 14. junija ob 19. uri

Župnijska cerkev v Števerjanu

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

priredi v **četrtek 11. junija ob 20.30**

v Katoliškem domu v Gorici

SKUPNO ZAKLJUČNO PRIREDITEV GLASBENIH ŠOL

iz Doberdoba, Jamelj, Krmina, Gorice, Štandreža in Števerjana

1945 † 1987

MAJ JUNIJ

42. OBLETNICA VETRINJSKE TRAGEDIJE

ali

NAŠ SPOMINSKI DAN

Te dni mineva že 42 let, kar so Angleži v Vetrinju na Koroškem predali 11.700 domobrancev in nad 3.000 civilnih beguncev v roke slovenskim partizanom, ki so jih potem, brez vsake sodbe, pobili v Kočevskem Rogu, Teharjah, Podutiku, Škofji Loki, Krimski jami... — krajih trpljenja in krutega bratomorstva.

Spomnimo se vseh teh padlih slovenskih mož, fantov, žená in deklet, ki so ljubili svoj narod in svojo deželo, pa jim zmagovalci niso namenili niti skromnega spominskega kamna na grob.

VEČNA VAM SLAVA — JUNAKI DOMOBRANCI

... Slovenec že mori Slovenca — brata...
... Manj strašna noč je v črne zemlje krili,
kot so pod svetlim soncem sužni dnovi...

(F. Prešeren, Krst pri Savici, Uvod)

* * *

V soboto 13. junija ob 8. uri zvečer bo v cerkvi sv. Ivana v Gorici maša zadušnica za padle domobrance in vse žrtve stalinistične revolucije.

Vabimo vse preživele nekdanje domobrance, četnike in ostale rojake, da se udeležijo žalnega obreda.

Nekdanji domobranci

DAROVI

Za Zavod sv. Družine: N. N., Podgora 30.000 lir.

Za »Našo pot«: N. N., Podgora 20.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N., Podgora 50.000; Franc in Andrej Makuc v spomin bratov Antona, Alojza, Mirkota in Emila 100.000 lir.

V spomin na pokojno mamo: N. N. za zbor M. Filej, za zbor Rupa-Peč in za novo telovadnico v Gorici po 50.000, skupno 150.000 lir.

Rafael, Karmela in Štefanija za slovenske misijonarje 250.000 in za Katoliški glas 50.000 lir.

Za novi tlak v cerkvi sv. Mihaela na Vrhu: N. N., Vrh 100.000 lir.

Za prenovo svečnikov v cerkvi v Gabrjah: N. N., Števerjan 50.000; K. M., Gabrje 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Občinah: Ana Jurca-Sosič 25.000; druž. Malalan, Sosič in Ferri v spomin na Rudija 20.000; Erminija Daneu-Kalc v spomin na moža Ivana 15.000; Savica Starc-Cibic v spomin na mamo Ivanko 30.000; Armanda Kralj 10.000; Valerija Bole 5.000; druž. Di Lenardo 50.000; Argia D'Agnolo 20.000; Čeleste Daneu v spomin na ženo Marto 20.000; druž. Canciani ob rojstvu sina Fabia 20.000; Valerija Bole ob poroki Elizabete 100.000; Liana Roghi-Demma ob poroki Elizabete in Giorgia 30.000; Pavel Sosič ob poroki 10.000; Marija Tavčar-Milič 50.000; Justina Vatta 20.000; razni 11.000 lir.

Za obnovo Marijanišča na Občinah: Justina Vatta v spomin na pok. duhovnika Franca Štuhèca 20.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: v spomin Vere Golini 10.000; Marija Toževa 10.000; v spomin Svetke Križmančič-Kusove 20.000; N. N. 50.000; ob krstu Jasne Gojča 50.000; M. Ražem 100.000; ob poroki Sosič Pavel-Alenka Križmančič 120.000; birmanci župnije »Gesù Divino Operaio« iz Trsta ob pripravi na birmo v Slomškovem domu in župnijski cerkvi 50.000 lir.

Za cerkev v Gropadi: v spomin Edija Gojča žena Vera 40.000; Grgič Milan 10.000 lir.

Za cerkev na Pesku: v spomin pok. Rudolfa Žagar iz Drage družina Cerelli 50.000; Mihalič -Križmančič 20.000; Eda Zobec 100.000; ob krstu Sare Vidau 60.000; ob krstu Ketty Racman 100.000; nona Marija ob prvem obhajilu Pavleta Sabadin 20.000; N. N. 4.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: birmanci iz Rojana ob sv. birmi 300.000; Renata in Silvan Bembi ob srebrni poroki 100.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: N. N., Boršt 20.000; Albina Berdon, Ricmanje 10.000; Aleksija Semenič, Ricmanje v spomin na pok. starše 50.000; starši slovenskih prvoobhajancev 150.000; starši italijanskih prvoobhajancev 150.000; starši Romano, Ricmanje ob krstu malega Matjaža 130.000; družina Grdina, Ricmanje ob krstu malega Danijela 100.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandića pri Domju: Svetka Čok, Trst-Sv. Jakob 20.000; N. N., Trst 10.000; družina Ličer, Trst v spomin pok. Ane Primožič iz Doline 100.000 lir.

Za popravilo ceste na Sv. goro: Mirka Kete-Merkelj 50.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Podgora 100.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Tončka Čuk-Sosič, Opčine 10.000 lir.

Za misijone: Terezija Bembi 50.000; Marija Malnig 50.000 lir.

Za slovenske misijonarje: župnija Štandrež 650.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *msgr. Franc Močnik*

Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Počitniške kolonije

Tudi letos organizira Slovenska Vincencijeva konferenca letovanje v hribih v kraju Comeglians (Karnija) za učence in dijake slovenskih osnovnih in srednjih šol z Goriškega. Vpišejo se lahko otroci in dijaki do 16. leta starosti.

V Gorici se dobijo formularji za vpis v Katoliški knjigarni na Travniku, na tajništvu Nižje srednje šole ali pa pri njihovih učiteljih. Otroci iz podeželskih občin (Doberdob, Sovodnje, Števerjan) naj se prijavijo v pristojnem uradu svoje občine. Začetek prve izmene bo predvidoma 1. julija.

OBVESTILA

V goriški stolnici bo v nedeljo 7. junija ob 20.30 simfonično-zborni koncert. Nastopila bosta mešani pevski zbor »S. Ignazio«, vodi Stanko Jericijo ter »Villacher Sinfonieorkester«, vodi Hans Schamberger. Vstopnina 3.500 lir.

ACM - Gorica vabi k maši za cerkveno edinost, ki bo v ponedeljek 8. junija ob 16.30 v Zavodu sv. Družine.

OPZ in MPZ Vesela pomlad vabita na 6. Praznik mladih pevcev v Finžgarjev dom na Občine. V soboto 6. junija ob 19.30 bo v dvorani koncert zborov Glasbene Matice iz Trsta, ki jih vodi Stojan Kuret. V nedeljo 7. junija bo ob 16. uri kulturno-zabavna prireditev na prostem, pri kateri bodo sodelovali: MPZ Zvonček z Repentabra, ansambla Zvezde in Taims, čarodej Jani Jošovc ter domača zbora.

Za začetek Marijinega leta bodo nastopili v nedeljo 7. junija ob 17. uri v Dolini pevski zbori s Krasa Mariji v čast. Besedo o Mariji bo spregovoril škofov vikar dr. Lojze Škerl. Sledijo pete litanije Matere božje z odpevi, nato pa družabno srečanje v Mladinskem domu.

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi v ponedeljek 8. junija ob 20.30 na glasbeni večer z naslovom »Pesem je...« Poleg Tržaškega mešanega zbora, ki ga vodi Tomaž Simčič, bosta nastopila še igralca Andrej Pisani in Giorgina Pisani.

26. srečanje slovenskih duhovnikov iz zamejstva in zdomstva bo na Stari gori pri Čedadu od 17. do 19. avgusta. Predavanja bodo imeli škof Metod Pirih, dr. Jožko Pirc in dr. Tone Stres.

ZAKLJUČNI NASTOP

gojencev štandreške glasbene šole v ŠTANDREŽU bo v Župnijskem domu Anton Gregorčič

v **torek 9. junija ob 20.30**

Radio Trst A

Spored od 7. do 13. junija 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 Mladinski oder: »Skriti dnevnik«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.10 Športni in glasbeni popoldan z Ivanom Peterlinom in gostom, telefonski razgovori ter nagradno tekmovanje s poslušalci.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; liki iz naše preteklosti; glasbeni mozaik. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček - Janez Bitenc: Srečanje z novo pesmico. 16.00 Osebno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe Erika Satieja. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; prehrana in zdravje; glasbeni mozaik. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 V znamenju Rdečega križa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 M. Sosič: »Pogovori pred zločinom«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 V objemu gora. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 O razvoju filma v Sloveniji; opoldanska rubrika; glasbeni mozaik. 13.20 Primorska poje. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Naš jezik; film, kultura, realnost; glasbeni mozaik. 14.10 Iskanje napotkov za življenje v literaturi in razgovoru dijakov. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ženski zbor M. Škoberne z Jesenic ter mešani študentski zbor iz Kamnika. 18.00 Zgodbe Lipeta Kosca.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Hiša in vrt; od Mont Blanca do prostega plezanja. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik. 14.20 Ne prezrimo! 15.00 V svetu filma. 16.00 Osebno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor D. Jenko iz Cerkelj na Gorenjskem in mešani zbor A. Besednjak iz Maribora. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Tržaški oktet. 11.30 Beležka; glas iz Rezije. 14.10 Otroški kotiček: »Naš lepi okrogli svet«. 14.30 Klepet ob glasbi. 16.00 Kaj je drugačnega v telesni kulturi. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sklepno srečanje glasbenih šol Primorske. 18.00 M. Uršič: »Franc in njegovi«. Radijski dokumentarec o tržaških Slovencih.

PD »ŠTANDREŽ«

prireja v Štandrežu

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Sobota, 6. junija
20.00 prosta zabava

Nedelja, 7. junija
19.00 nagrajevanje ex tempore, nastop štandreškega mladinskega zbora, zbora Rupa-Peč, baletne skupine in veseloigra »ČLOVEŠKA PAMET«
v izvedbi članov PD »Štandrež«; sledi prosta zabava.

Na voljo odlični špargelji, domača pijača in jedača. Za ples igrata ansambla »Prijatelji« in »Harmony«.